

DOBRY PASTYR

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 16 / ČÍSLO 3 / ZÁŘÍ 2012

„Přítel bývá vlastnější než bratr.“

Prís. 18,24 (Bible kral.)

Úvodník

„V každíčkém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení.“ (Př 17,17)

Čím je člověk starší, tím více si uvědomuje cenu opravdových přátel. Jedno eskymácké přísloví říká, že: „skutečného přítele poznáš, až když se s tebou prolomí led.“ Něco na tom bude. Jak to s námi lidé myslí, poznáme opravdu nejlépe v krizových situacích, ale aby k tomu vůbec mohlo dojít, musíme se odvážit na ten křehký led vstoupit. Dnešní doba často formuje člověka k individualismu a osamělosti. Můžeme mít tisíce přátel, a přesto být sami. Osamělost je přímo syndromem současnosti. Možná, že časem tuto skutečnost pojmenují sociologové třeba jako syndrom selhání schopnosti navázat přátelství nebo kamarádství. Proč je to pro některé z nás tak těžké? Skutečné přátelství nás totiž vystavuje - kulantně řečeno - „povětrnostním vlivům“. To znamená, že dáváme všanc své vlastní soukromí. Na jednu stranu to děláme někdy až mechanicky, třeba při zveřejňování svých pocitů na sociálních sítích na internetu, což se někdy může vymstít, na druhou stranu se zase ostře ohrazujeme vůči jakémukoliv pokusu druhých o navázání bližších vztahů. Přivádí nás to trochu až k schizofrenii. Tak se stává, že vztahy se stávají v našem životě jednou z nejcitlivějších oblastí našeho soukromí. Přesto existuje jeden přítel, kterému bychom měli dovolit tzv. nadstandartní, exkluzivní přístup do svého intimního života. Ptáte se, kdo je tak VIP osobou, že bychom mu mohli 100% důvěřovat? Asi už víte, kam směřuji. Tou osobou, která by měla mít vždycky přístup i do té nejzazší komůrky mého srdce, je Ježíš. Představte si, že by někdo znal všechna přístupová hesla, piny a identifikační čísla k vašim dokumentům... Příšerná představa, že? Mnoho lidí se obává, že Bohu jde o jediné, získat nad lidmi kontrolu. Mnozí jsou také přesvědčeni, že církví nejde o nic jiného, než aby ovládala naše soukromí a okrádala nás o drahocenný čas. Pokud se někdo nechá

oklamat touto představou, získá v něm představa Ježíše jako skutečného přítele nebezpečné obrisy. Bible nám ale Boha už od dob Starého zákona nelíčí pouze jako přísného soudece, ale také jako nezištného Přítel. Např. o Mojžíšovi je napsáno, že s ním Bůh rozmlouval, jako když někdo mluví se svým přítelem, a to bylo prosím v době, kdy Izrael zklamal Boží důvěru a tancoval kolem sochy zlatého telete. V Novém zákoně Ježíš tento vztah k člověku ještě zdokonalil, když se rozhodl zcela odhalit své soukromí tím, že se stal jedním z nás, stal se člověkem se všemi jeho slabostmi, aby mohl zcela pochopit, jak se cítíme, jak je nám, když jsme slabí, nemocní, v krizi - ano, i v okamžiku smrti. To všechno podstoupil, aby se nám dal všanc, abychom se jej mohli dotýkat, stolovat s ním, povídat si s ním, radovat se, i trpět. Proto se mohl stát naším skutečným přítelem, kterému opravdu můžeme důvěřovat, že to s námi myslí dobře, že nás nikdy nepodrazí a zachytí nás ve chvíli, kdy se pod námi začne lámat led, pokud mu to dovolíme ☺.

Milý čtenáři Dobrého Pastýře, už jsi pozval svého nejlepšího přítele k sobě domů? Otevři mu své srdce, On tu odvalu našel a podstoupil i to největší utrpení, aby ti umožnil se znovu smířit s Bohem i s lidmi. Možná, že dnes zaklepe na tvoje dveře.

Odvahu do dalších dní a Boží pokoj do tvého života ☺.

R. Rosický

Přítel

Všechno vydržíš a přetrpíš, budeš-li mít po boku přítele, i když pro tebe nebude moci udělat nic víc, než že ti řekne laskavé slovo a stiskne ti ruku.

Přítel v tvém životě je velké dobrodíní, největší útěcha v nouzi. Přítel, to je opravdové dobro, v němž můžeš poznat stopu dobroty Boží.

Citát od P. Bosmana

Slavnostní znovuotevření krasovského evangelického kostela

„O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu, abych patřil na Hospodinovu vládlost a zpytoval jeho vůli v chrámu. On mě ve zlý den schová ve svém stánku, ukryje mě v skrýši svého stanu, na skálu mě zvedne.“

(Žalm 27,4–5)

Vážení přítomní, občané Krasova, Krnova a možná i dalších okolních obcí, bratři a sestry. Dovolte mi, abych vás v tuto slavnostní chvíli přivítal v tomto poměrně mladém evangelickém kostele. Záměrně říkám mladém, protože byl postaven teprve před 75 lety, tedy v r. 1937, německy mluvícími luterskými evangelíky československé státní příslušnosti. Tehdy se ještě Krasov jmenoval Kronsdorf, což by se dalo česky říci jako „Korunov“. Korunu má Krasov dokonce ve znaku. Evangelická historie je zatím ještě málo probádanou stránkou historie této obce. Přesto k ní jistě plným právem patří. Začátkem 30. let 16. století vzniklo na krnovsku na 40 evangelických sborů (farností). Trochu se zabývám historií staré Jednoty bratrské, což byla malá protestantská církev, ke které ale patřilo mnoho chudých i urozených vzdělaných lidí. Ze zdejší oblasti nad nimi držel ochrannou ruku v době rekatolizace např. evangelický šlechtic pan Jaroslav Skrbenský z Hošťálkov. Nejznámějšími osobnostmi staré Jednoty byli např. J.A.Komenský, Jan Blahoslav, Jan Augusta, ale třeba i méně známý David Zeisberger, o jehož životě a díle máme právě v našem krnovském kostele výstavu. Podle cestopisu jednoho z putujících kazatelů staré Jednoty bratrské Matheuse Frantze z obce Pawłowiczki v dnešním Polsku (tehdy Prusku), který se mi před časem dostal do rukou, se v červenci r.1774 nacházeli v Krasově křesťané evangelického vyznání, které Matheus na své cestě na Moravu navštívil.

Nedávno jsem objevil zápisník jednoho z německých evangelických kazatelů, který působil ve Vraclávku v letech 1892-1907, kde ještě v 80. letech 20. stol. stál velký evangelický kostel. Jeho zápisky dokazují, že ve zdejších obcích (a s velkou pravděpodobností i v Krasově) navštěvoval své členy. Po skončení 2. sv. války však došlo k vystěhování německého obyvatelstva a tím i německých evangelíků Kronsdorfu. Poté došlo k osídlování pohraničí českými obyvateli. Osířelá novostavba evangelického kostela nějakou dobu sloužila jako skladiště a později na čas jako modlitebna pravoslavných „Volyňáků“, kteří se sem přistěhovali z českých vesnic na Ukrajině. Teprve v r.1981 získal kostel do vlastnictví náš krnovský sbor ČCE, tehdy pod vedením diakona Bronislava Kielara, který zde začal konat pravidelné bohoslužby a vyučovat děti. Tehdy se také realizovala první rekonstrukce (krov, střecha a fasáda). Od té doby uplynulo asi 30 let a kostel bylo zapotřebí znovu opravit. Proto, když se naskytla možnost získání výhodné dotace, přikročil náš sbor, pod který krasovský kostel spadá, k úspěšné rekonstrukci, kterou provedla firma Fousek. Doufáme, že nyní bude moci kostel opět sloužit původnímu účelu. Nebudu vás zde unavovat mnoha čísly,

snad jen, že celková částka na opravu přesáhla 1 250 000 Kč, z čehož by nám měl Státní zemědělský fond, který poskytuje dotace na opravu menších sakrálních staveb, přispět částkou 1 045 000 Kč. Zbytek (asi 210 000 Kč) budeme muset uhradit ze sborových peněz, což je na náš sbor docela dost.

Osobně mám za to, že historie tohoto kostela se teprve začíná psát a my, co jsme dnes zde, máme tu jedinečnou příležitost být těmi, kdo k tomu malým dílem přispěli. Za to patří Pánu Bohu díky ...

(Slovo, které zaznělo v neděli 16.9.2012 na slavnostním znovuotevření evang. kostela v Krasově.)

Na těchto bohoslužbách zaznělo také poděkování našim milým bratřím Jiřímu

Markovi a Stanislavovi Vybíralovi, kteří se nemalou měrou zasloužili o získání dotace, osobně dohlíželi na všechny stavební práce a stálo je to nemálo sebezapření, osobní pile a možná i probdělých nocí. Kytička a poděkování byla předána také sestře Ničmanové z Krasova, která již mnoho let svým misijním zápalem a mnohými modlitbami toto dílo podpírá. Svým přáním pozdravila všechny přítomné také paní starostka z Krasova. Krasovský kostel je znovu jako nový, teď je zapotřebí začít budovat tu duchovní stavbu. Modleme se za to, aby se tento krásný kostelík znovu naplnil alespoň tak, jako tuto krásnou a požehnanou neděli.

R. Rosický

Dobrovolnictví

Rozhovor s dobrovolníkem Slezské diakonie Milošem Vrbickým ze Skřípova - 18 let, studentem SOŠ sociální sv. Zdislavy, Praha, který delší dobu pomáhal Jirkovi Vasiliadisovi, novému členu našeho sboru.

Co tě vedlo k dobrovolnictví?

Už na ZŠ v Opavě jsem potkával lidi, kteří se tak nějak v sociálních službách pohybovali. A jednou mě dokonce kamarádi přemlouvali k tomu, abych začal dělat dobrovolníka. Potom jsem se dostal do Krnova, kde jsem se dostal

přes Verču Fofovou k Jirkovi. A k dalším službám.

Je něco, na co sis u Jirky těžko zvykal?

Ani ne. Bylo to v podstatě jednoduché a doporučuji to všem. Jirka potřebuje kolem sebe lidi, kteří mu pomůžou v jeho soběstačnosti tím, že ho budou „trápit“ (aspoň mi říkal, že ho trápím ☺).

Jak dlouho jsi s Jirkou byl?

Už ani nevím, mám dojem, že cca rok a půl.

Byly nějaké věci, které ti na Jirkovi vadily?

Ano, bylo jich spousta. Hlavně byl tvrdohlavý a muselo být po jeho, ale rád jsem šel i proti jeho vůli pro jeho dobro... Hodněkrát vyjede a neuvědomuje si co dělá, nádává a huláká a už mě třeba nechce vidět a vyhrožoval mi co nejvíc mohl, potom se najednou zasekl a během večera se omlouval. To byly asi největší problémy.

Je u tebe v rodině někdo, kdo se v těchto službách pohyboval?

Ano, moje sestra dělala dobrovolnici v ELIMU Opava, vedla dětský kroužek.

Byl jsi s Jirkou teď 10 dnů v Itálii, jak tě to napadlo?

Přišla s tím za mnou Verča Fofová a chtěla, abych se rozhodl ze dne na den. Ani jsem nevěděl, jak to tam vypadá a jestli by se to s vozíčkem dalo, ale říkal jsem si, že by to mohl být přímo zážitek a dobrá zkušenost, tak jsem řekl, že s Jirkou pojedou.

Chybělo ti něco u tvé práce s Jirkou v Itálii?

Pomocník. Byl jsem na něj úplně sám celých 10 dní, občas mi pomáhal náš spolubydlící. Měli jsme s sebou sice zvedák, ale byl kvůli ztísněným prostorám zbytečný, a tak jsme Jirku museli tahat vlastníma rukama. Kdybych měl s Jirkou ještě někdy jet na nějakou dovolenku, tak jediné s někým, abychom mohli dát síly dohromady. A věnovat mu čas postupně každý během dne.

Naskytl se v Itálii něco, co jsi s Jirkou nemohl zdolat a vadilo ti to?

Ne. Do všeho jsem vždycky dostal odvahu a sílu jít. Jen mi občas vadilo Jirkovo chování, které jsem opravdu zdolat jen tak nemohl, hlavně když jsme se museli hádat, jestli půjdeme do vody, nebo ne atd... Jinak bylo všechno v pohodě. ☺

Co ti ta dovolená dala a vzala?

Velké svaly, zkušenosti, zážitky a chvilku u moře. Vzala mi spoustu energie, kterou doufám rychle načerpám.

Vadilo ti vyloženě něco na dovolené s Jirkou?

Ne, myslím, že až na pár věcí to bylo celkem v pohodě, každopádně jsem měl takový prvotní šok, kdy jsem viděl ty prostory a nevěděl jsem si rady, jak to všechno uděláme.

Nebude ti práce s Jirkou chybět?

To nevím, to zjistím asi až budu úplně pryč...

Malý dovětek:

Miloš je mladý, nesobecký a skromný mladý muž, se kterým jsem se seznámil kdysi v Tensingu a později při svých návštěvách Jirky. O Jirkovi nedávno otiskl náš časopis jeho životní portrét. Jsem moc rád, že jsem ho poznal. Myslím, že mezi ním a Jirkou vzniklo velmi pěkné přátelství. Miloš teď začal studovat v Praze, a tak už nebude moci věnovat Jirkovi tolik času. Tak už to v dobrovolnictví chodí, nestává se často, že by jeden dobrovolník mohl pomáhat u jednoho potřebného celý život. Jirka to ví, ale stejně mu bude Miloš chybět, bude moc rád, když najde zase nové přátele a možná i nového dobrovolníka. Často jde i o jednorázovou občasnou pomoc, třeba dovézt Jirku v neděli na bohoslužby. Nebude to někdo z vás?

Pokud se rozhodnete stát se dobrovolníkem, zkuste si nejprve odpovědět na následující otázky:

- Proč se chci stát dobrovolníkem a co od této činnosti očekávám?
- Kolik času mohu dobrovolnické činnosti věnovat?
- Chci se účastnit dlouhodobých, krátkodobých nebo jednorázových činností?
- Mám nějaké speciální dovednosti, schopnosti nebo zkušenosti, které bych při své dobrovolné činnosti mohl/a využít?
- Jaká oblast dobrovolnické činnosti mě zajímá (například práce v týmu či samostatná práce, manuální činnost či administrativní výpomoc atd.)?

Podle manuálu pro dobrovolníky Slezské diakonie

R. Rosický

Jak to bylo na sborové dovolené

Nedaleko Bystřičky stojí sborový dům Církve bratrské, v tomto týdnu tady hostí členy církve evangelické. * Sjeli jsme se - děti, mládež, dospělí, abychom zde spolu hezké chvíle prožili. * Poslechněte, milí, drazí, jak to tady chodí, vězte však, že každíčkový den Pán Bůh nás tu vodí. * Ráno začne šerif Radek na kytaru hrát, všechny spáče na rozcvičku vehementně zvat. * Mnohdy se nám vstávat nechce, ale s písničkou to zvládnem lehce. * Po rozcvičce na trávníku hygienu pak zvládnem rychle, v jídelně pak zaplníme všechny prázdné židle. * Naše sestra Romanka, nad tu vskutku není, každý den nám připravuje slastné překvapení. * Stará se pečlivě o naše žaludky, a se svými pomocníky připraví i minutky. * Přes pečení a sladkosti je tu sestra Martina; nakupovat jezdí autem a hned ráno začíná. * Pak tu máme tři skupiny skvělých, chytrých detektivů, vedou je Marta, Denisa a Patrik, znalci všech světových divů. * A pak začne práce vážná, o tom sporu není, posloucháme, učíme se, jak Pán Ježíš uzdravoval, spasil naši zemi. * Jednou zrána přišla zpráva z nejvyššího vedení, jeden člověk jménem Ježíš není vůbec k nalezení. * Do skupinek pátračů jsme se všichni rozdělili, zkoumáme a pátráme denně jako diví. * Vyšetřujeme, prošetřujeme, co se stalo s Ježíšem, zjišťujeme všechny lidi, kteří byli pod křížem. * Naše snaha urputná je završena úspěchem, po všem našem pátrání našli jsme hrob s Ježíšem. * Avšak nová záhada se objevila před námi, Ježíš v hrobě není - je nad naše chápání. * Kdo nám na to odpoví? Anděl Páně - ten to ví! * Ježíš slavně z hrobu vstal, zpívejme mu písně chval. * Nemusíme smutní být, že zůstali jsme tady sami, Pán Ježíš je každý den ve svém Duchu s námi. * A tak končí vyprávění o tom našem setkání, dá-li Pán Bůh, těšíme se už na příští shledání.

Eva Roztomilá

PUŤÁK

SRPEN 2012

Vážení a milí, dovoluji, abych objasnil akci, kterou jsme nazvali Puťák. I když název dostatečně popisuje náplň akce, zde jsou nějaké detaily:

Někdy v první polovině srpna se nás, 7 statečných, sešlo na nádraží. Všichni jsme ještě měli plné krosny, břicha i plno energie. Vlakem jsme z Krnova dojeli do Rýmařova, odkud jsme už pokračovali pěšky směrem na Rabštejn. Ovšem než jsme se někam dostali, hned na rýmařovském náměstí jsme po „namáhavé“ cestě odpočinuli a najedli se. Dál jsme už ale nabrali tempo a v podvečer jsme už stavěli stany nedaleko Rabštejnské zříceniny. O večeri se postarala jediná sličná slečna mezi námi, takže jsme přes noc nemuseli bojovat s hladem, nýbrž jen se zimou.

Další den (druhý ze tří) jsme nahodili krosny na bolavá záda a pokračovali v putování směrem na Rešovské vodopády, pod kterými se nedalo osprchovat (jak jsem doufal). Cestou jsme procházeli různými vesnicemi. Když nastal čas oběda, byli jsme

zrovna v Tvrdkově, což měla být největší obec z těch, které jsme ten den navštívili, a tak jsme se šli najíst do místního hostince. To byl jediný hostinec široko daleko, takže zjištění, že tam vůbec nevaří, bylo docela nemilé. Nezbyvalo nic jiného, než se usadit na návsí, vybalit vařiče s jídlem a něco si uklohnit k snědku. Tím den ale nekončil, pokračovali jsme k soutoku Oslavy a Huntavy, kde byl také rybník, u kterého jsme plánovali stanovat a trochu učinit hygieně za dost. Rybník byl ale proti - do posledního místa byl pokryt jakousi rostlinou (pro mne neidentifikovatelnou, ale tipuju, že leknín). Naštěstí jsme potkali hodného domorodce, který nás pustil stanovat na svoji zahradu, protože lokální zákon nedovoloval stanování mimo osobní pozemky. Tak jsme strávili pohodový večer i noc v bezpečí.

Poslední den jsme měli v plánu navštívit hrad Sovinec (když jsme už kolem něj šli). Ten den bylo pěkně vedro, takže jsme stín kamenných zdí na nádvoří v kombinaci se

studenou kofolou ocenili. Dlouho jsme se tam ale nezdrželi, neboť byla před námi ještě dlouhá cesta zpět do Rýmařova. Ta vedla skrz Jiříkov, kde je tzv. Pradědova galerie, což je venkovní i vnitřní galerie různých dřevěných soch či vyřezávaných obrazů. Je to docela velká galerie, takže jsme se tam zdrželi natolik, že jsme se rozhodli odtamtud jet zpět do Rýmařova, potažmo do Krnova autobusem. A tak se i stalo.

I přes zmožené tělo po 40 kilometrech s krosnou na zádech, se tento několikadenní výlet povedl a řekl bych, že jsme neocenili jen drobnosti jako krásu přírody, nalezení správné cesty (po využití zkratky) a pěkné vyhlídky, ale především pocit hojnosti po navrácení z výletu - např. mít pitnou vodu neustále k dispozici, jídlo v ledničce, spánek na posteli aj.

jirk@

Rozhovor s ...

Patriku, Aleši, máme radost, že jste se rozhodli pro studium na teologické fakultě. Chceme přiblížit studijní začátky našim čtenářům a taky vás nést na modlitbách. Školní rok začal, a to je nejlépe položit vám několik otázek.

1. Proč jste se rozhodli pro studium na teologické fakultě?

Aleš: Pro studium jsem se rozhodoval poslední 2 roky střední školy a důvodů pro studium bylo víc. Nějak jsem cítil, že tam mám jít studovat a jako bych to postupně zjišťoval. Těžko se to dá popsat. Jedním z důvodů bylo také to, že jsem chtěl více do hloubky proniknout do teologie, v budoucnu s její pomocí pomáhat lidem a také se určitým způsobem odprostit od materialismu. Tak to je asi vše k těm důvodům.

Patrik: Abych pravdu řekl, již si nevzpomínám, proč jsem si dával přihlášku na tuto školu.

2. Hledali jste i mezi jinými školami?

Aleš: Dříve jsem se zajímal především o počítače a programování a tímto směrem jsem chtěl i pokračovat, ale přihlášku jsem nakonec podával jen jednu, a to na ETF.

Patrik: Ano, koukal. Defakto jsem měl starý seznam z minulého roku, ze kterého jsem

akorát vyškrtl farmacii a začal jsem si vybírat v průběhu několika měsíců školu novou. Víím, že jsem určitě nechtěl nic s ekonomikou. Takže jsem si nakonec vybíral, jestli jít někam na chemii (třeba zpět, neboť tam jeden učitel dostal zákaz učit a druhý odešel) nebo někam jinam a nebo na velice zajímavý obor, a to jaderná fyzika na ČVUT. Zajímavé na tom je, že dodnes v tom seznamu není ETF a na žádnou školu z nich jsem si přihlášku nepodal.

3. Co vám toto studium dává?

Aleš: Tak k této otázce toho zatím moc říct nemůžu, první měsíc se učíme pouze biblickou řečtinu, takže zatím mi studium přineslo pár nových známostí mezi lidmi a pár gramatických pouček, ale v budoucnu to bude ještě jiné.

Patrik: V této chvíli uvědomění si své vlastní neznalosti z českého jazyka a nedostatečná zásoba latinské jazykovědné terminologie, alias řecká gramatika.

4. Nebo jste prožili zvláštní oslovení při některém pobytu nebo ve společenství?

Aleš: Tak této otázce moc nerozumím, ale pokud se tím myslí doplnění k první otázce, tak by se to dalo trochu tak říct. Při několika kázáních nebo zamyšleních, která většinou

nebyla v našem sboru, jsem dostal jakousi inspiraci k tomu, abych ETF studoval.

Patrik: Oslovení nejsou nijak častá, pokud jsem jak housenka v kukle. Nicméně pokaždé, když někam jedu, se něco najde. Třeba před dvěma týdny na LST mne dostal příběh jednoho účastníka, tedy spíše ty věci za tím. Mimo jiné se mne tam někdo zeptal, jestli bych nechtěl jít studovat na ETF. Co mne na LST letos zaujalo, že přednášky řečníků mne poprvé vůbec nechtly, ale ty rozhovory s účastníky mi to vynahrady, možná z důvodu, že mezi čtyřma očima se ten druhý nebojí říci vše.

5. Jak se vám líbí na fakultě v Praze?

Aleš: Tak na tuto otázku odpovím asi podobně jako na 3., protože zatím toho o fakultě moc nevíme, budova to není nijak úžasně krásná, ale škaredá asi taky není. Zatím jsem v ní navštívil jenom pár míst, takže se budu moci k tomuto vyjádřit spíše až v budoucnu.

Patrik: Je na ní pěkné to, že se tam člověk vlastně nemá kde ztratit, posluchárna je tam jen jedna.

6. Jaký dojem na vás udělali profesori?

Aleš: Tak to je další podobná otázka, zatím jsem neměl příležitost se s nimi moc seznámit ani na akademické úrovni, ale během prvního ročníku pro to budeme mít vyhrazený předmět. Takže také můžu odpovědět spíše až za delší dobu.

Patrik: Pěkný. I když dosud jsem viděl jen jednu + odborného asistenta, jenž měl k nám úvodní řeč slovy typu: na zvládnutí řečtiny nepotřebujete znát gramatiku. No v hodinách jedeme jenom gramatiku. Jinak normální školní rok i s učiteli začne bohužel až v říjnu.

7. Jak jste spokojeni s ubytováním?

Aleš: Tak s ubytováním jsem spokojen. Závisí

to dost na tom, koho má člověk jako spolubydličiho/cí a pak na výbavě toho místa, kde žije. S obojím jsem poměrně spokojený.

Patrik: Bydlím na koleji UK, docela blízko žižkovského vysílače. No, kdybych ty koleje možná viděl předem, asi bych sem nešel, jinak jsem spokojen.

8. Jak je draze v Praze?

Aleš: No to je dosti individuální. V supermarketech jsou ceny srovnatelné s těmi u nás a v turistických místech jsou zas drahé restaurace, obchody se suvenýry apod. Takže člověk musí vědět, kde má nakupovat.

Patrik: Záleží na tom, kam člověk chodí nakupovat. Vzhledem k tomu, že jsem tvor lenivý, stačí mi chléb 1,2 kg za 24 Kč a koláče za 5 Kč. Hlavní problém je, že od koleje mám blíž k metru nežli na tramvajovou zastávku ... a na tramvaj se mi nechce pak přeseďat, abych se dostal někam, kde velké řetězce prodávají krapet levněji některé ojedinelé věci.

9. Vybrali jste si již sbor (mládež), který byste chtěli navštěvovat?

Aleš: Co se týče sboru, tak ještě rozhodnutý nejsem. Ale na mládež chodím do Libně a do menšího sboru v Praze Žižkově. Na bohoslužbách jsem zde byl zatím ve Strašnicích, ale nejpravděpodobnějším sborem, který budu chtít navštěvovat, bude asi taky Libeň.

Patrik: Hned za vysílačem sídlí druhý žižkovský sbor, takže jsem se zde již byl dvakrát podívat. Defakto projdu dva bloky kolem vysílače a jsem tam. Co mne ovšem nějak dostalo, je velikost prostorů v Libni, tam by se dala pořádat i celopražská setkání. Abych nezůstal jen ve sklepení kostela, zítra jdu se sestrou právě na bohoslužby do Libně.

Dětská bohoslužba

9. září 2012 proběhla dětská bohoslužba, na jejímž programu se podílely téměř všechny generace našeho sboru. Program probíhal na téma veršů z Matouše 18, 23-24. Děti byly přivítány do nového školního roku a mládež jim zahrála scénku o odpuštění „Drahoš Utratil všechno utratil“.

Ponaučení neplatí jen pro děti, ale pro nás všechny. Slova „Odpusť a odpouštěj stále znovu“, neznamenají, že jsme „bábovky“ nebo „dobráci od kosti“, ale z Matouše 6,14 pro nás plyne: „Jestliže odpustíte lidem jejich provinění, odpustí váš nebeský otec i vám“ a dává nám možnost začít znovu. Na závěr děti zazpívaly dvě písničky a bylo jim popřáno, ať se jim ve škole daří, mají nejlépe samé jedničky, Bůh jim žehná a provází je každým dnem.

Jana Švédová

Poděkování:

„ ...pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ Mat 25,40

Sestra Eva Loydová mě poprosila, abych jejím jménem uveřejnil upřímné poděkování všem, kteří zareagovali na výzvu při ohlášení v kostele, aby pomohli jednomu z jejich klientů, které v zaměstnání (pečovatelská služba) navštěvuje. Za všechny dary i jménem obdarovaného moc děkuje. Pokud byste někdo měli navíc (nebo věděli o někom, kdo má) starou funkční mikrovlnnou troubu, tak se jí ještě ozvěte.

jménem E. Loydové děkuje R. Rosický

Když zazvoní andělé (skutečný příběh)

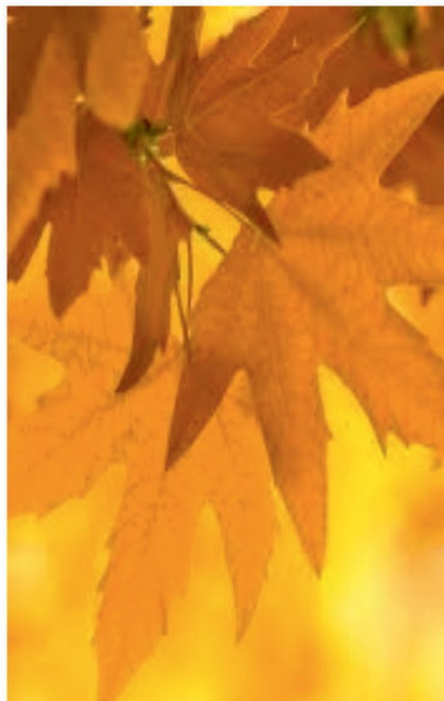
To ráno bylo pro mnohé z nás naprosto obyčejným ránem, a přesto se pro 35 letou Lucii stalo velmi bolavým. Jako každý den, políbila svého manžela na rozloučenou a vypravila se do zaměstnání, kde ji o tři hodiny později zastihla zpráva, že její milovaný manžel dostal infarkt a na místě zemřel. Šok vystřídala bolest a otázka, jak je to vůbec možné, vždyť byl zdravý a plný síly. Ale odpovědi se jí nedostalo. Do týdne se konal smuteční obřad, na kterém se Lucie držela vši silou, aby to vůbec zvládla. Bylo strašné dívat se na ženu plnou bolestí, která ještě před pár dny zářila svým krásným úsměvem.

Čas ubíhal den po dni a pro Lucii nemělo nic smysl, uzavírala se do sebe, toužila se ztratit před světem. Když už se zdálo, že Lucii pohltní bolest úplně, stalo se to, co nikdo z nás nečekal. Zazvonil zvonek u dveří a Lucie, i když s velkou nechutí, šla otevřít. A on tam stál, díval se na ni a v očích měl jednu jedinou prosbu, neodháněj mě. Byl to kamarád, s kterým se stýkali i s manželem, pamatovala si, že byl i na pohřbu, ale neregistrovala ho nějak zvlášť. Slušnost velela pozvat ho aspoň na kafe, ale bylo jí to naprosto lhostejné. To odpoledne s ní strávil v naprosté tichosti, kterou přerušovaly jen Lucčiny slzy, které se jí hodiny a hodiny koulely z očí. Byla mu vděčná, že mlčí, že po ní nevyžaduje, aby mluvila, že nepotřebuje předstírání, že je v pohodě. A tak se stalo, že z prvního odpoledne bylo náhle druhé, třetí, a pak už ani nepočítali. Trávil s ní čas, i když pro ni to mnohdy neznamenalo nic, vozil ji celé hodiny v autě, zabalenou v dece, aby se mohla aspoň trochu prospat, podnikal s ní výlety, které nechápala, trpělivě čekal, až začne třeba jen trochu jíst. Bylo mu jedno, že s ním sotva promluví, nenechal se odradit ani tím, že v mnoha pohledech lidí četl velké otazníky, co vlastně

od Lucie čeká. Věděl, že nemá cenu řešit předsudky této společnosti, nepotřeboval povolení pomáhat. Prostě chtěl, a to bylo směřovatelné, zvláště, když i jemu před mnoha lety bylo pomozeno.

Po mnoha měsících se i Lucie začala proměňovat, otvírat, občas se již dokáže i usmát, i když smutek z jejich očí ještě stále nezmizel. Možná, že to bude trvat ještě nějakou dobu, než se rána v srdci zcela zhojí. Ale jedním jsem si jistá - dokonce i andělé dokáží zazvonit. Třeba ti jeden takový anděl právě teď stojí u dveří a natahuje ruku po zvonku. Nechme je zazvonit a buďme vděční Bohu, že takové anděly ve svých životech máme. Nikdo z nás netuší, kdy se i my můžeme stát anděly pro jiné.

Martina Popková

Byli jsme na UNITED

Co je United? Multizánrový křesťanský festival s nabitým programem. Proběhl ve dnech 23.-25. 8. ve Vsetíně. Můžete si tam vybrat z velkého množství koncertů, seminářů, dramatu, filmů i sportu. Během festivalu je možné využít i modlitební místnost (jakousi festivalovou kapli), službu křesťanského poradenství, nebo si jen tak posedět v kavárně. Letošní podtitul UNITED zněl „Dotknout se neviditelného“. Byl jsem tam letos pouze jeden den, ale tuto neviditelnou Boží přítomnost jsem zažil letos podobně jako vloni. Náš Bůh není němý, neosobní nebo vzdálený, dotýká se nás mnohdy zvláštním neviditelným způsobem také skrze různé formy umění, hudby, pantomimu, nebo třeba tanec. Věřím, že máme kreativního Boha. Bylo to na festivalu vidět. Letos hodně zaujala skupina z Velké Británie BLUETREE, anebo vítěz festivalové soutěže o nejoblíbenější kapelu ALMOST GOOD, která získala téměř čtvrtinu všech hlasů. Na festivalu byla letos zdarma open air scéna, a také semináře, na kterých vystoupili řečníci známých jmen, třeba Tomáš Řehák, Pavel Raus, David Novák nebo taky náš nejmladší pražský senior, původem z moravské Ostravy, Roman Mazur. Mnohé asi velmi oslovil světový mim Carlos Martínez, jeho pantomima o stvoření světa byla prostě nezapomenutelná. V klubové scéně vystoupil např. Hrozen z Frýdku Místku, který hrál u nás v Krnově na akci Pod nebem. Letošní organizace byla mnohem lépe zvládnutá, pomohlo i lepší počasí, nebylo tak horko jako vloni a zdá se, že festival začíná mít svou vlastní identickou a nezaměnitelnou atmosféru, pro kterou jej budou i v příštích letech vyhledávat tisíce mladých i starších křesťanů. Myslím, že má dobrý potenciál, aby se z něj do budoucna stal takový moravský nebo valašský Campfest. Bylo si z čeho vybrat a pokud to půjde, pojedeme příští rok zas. Přejeme všem organizátorům, aby brzy obnovili své síly a v r. 2013 nashle ☺!!!

R. Rosický

Co jsme mohli vidět a co nás zaujalo?

BCC Worship - tým hudebníků z apoštolského sboru Bratislava City Church vystoupil na festivalu během pátečního hlavního programu. Kromě vedení chval ve svém domácím sboru je můžete zahlédnout na akcích a festivalech po celém Slovensku a v České republice. BCC Worship, který nedávno vydal své nové CD „O Tebe snívám“, vyniká především skvělou pěveckou úrovní – v řadách zpěváků najdete např. Viliama Šandóra (ex Vždy@Všade) nebo finalistu Československé Superstar Denise Lacha.

Carlos Martínez - vystoupení mima světového formátu Vystoupil během festivalu několikrát. Jeho vystoupení jsou vážná a dechberoucí, ale i humorná, až brečíte smíchy. V pátek a v sobotu bylo možné navštívit pantomimický seminář s názvem „Dotkni se ticha“ a dozvědět se tak něco více o pantomimě a o samotném umělci.

Campfest

Jako každým rokem, tak i letos se konal na začátku srpna největší křesťanský hudební festival na Slovensku, a to na raňi v KráľovĚ LehotĚ, poblíž Liptovského Mikuláše. Z celého Slovenska i Česka se sjelo na 4500 (především) mladých lidí, aby prožili čas s Bohem formou koncertů, worshipů, divadla, filmů, seminářů, diskuzí a různých sportů. Hlavním lákadlem byly především zahraniční kapely (Parachute band (NZ), October Lights (HR), Chaos Curb (UK), Faith Child (UK), Four Kornerz (UK), Galactus Jack (UK), LifeSong (SRB) a další) a slovenské kapely (například EsPé, Tretí deň, Lamačské chvály). Z českých skupin měly největší ohlas Runaway My Son, Deep inside, rapper K-4 a Hrozen. Program byl opravdu nabitý, bylo z čeho vybírat a někdy to bylo dosti složité. Letos se festival konal již po 14., a to na téma "Všetko". Je tradicí, že každý ročník má svou hymnu, a tu letošní nazpívala kapela BCC worship ze Slovenska. Hymna vždy zahájila večerní program. S některými mládežníky z našeho seniorátu jsme se domluvili na společné cestě, a směr "východ" nás vyrazilo celkem 16. Spali jsme ve stanech a jedli jsme, co jsme si uvařili. Mohli jsme také využít

služby malého pojízdného občůdku, stánků s rychlým občerstvením a polévky za 1 euro. K posezení a poklábosení sloužila útulná kavárnička, která byla především v deštivém počasí zcela plná. Programy se konaly v několika velkých stanech a v tom největším byl každý večer hlavní program. Poslední večer byl asi nejsilnějším zážitkem pro mnohé. Chválicí písničky již byly každému známy, tudíž se zpěvu nikdo nebránil. Po několika řečnicích přišla na řadu také taneční inscenace a modlitební "tunely", které tvořili lidé modlící se za všechny, kteří dvěma tunely procházeli. Se svými problémy a starostmi se mohl každý svěřit během všech 3 dnů modlitebníkům v modlitebním stanu, se kterými se pak za to modlili. Tato možnost byla nabídnuta také na posledním večerním programu, čímž byl campfest ukončen. Za sebe mohu říci, že i přes vcelku deštivé počasí se campfest povedl. Na toto (pro mne) netradiční pojetí oslavování Boha (dostí charismatickým způsobem) jsem si po 2 dnech zvykla. Pro načerpání duchovních sil a povzbuzení do života tuto akci mohu jen doporučit. Teď vím, na co se mohu příští rok těšit. :)

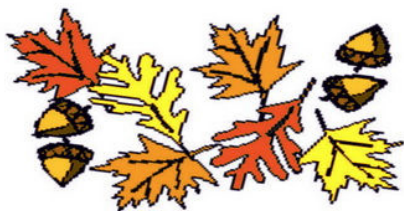
L. L.

3x13 věřících osobností aneb volba prezidenta

Na biblických hodinách v Branticích nám manželé Strádalovi ve svém programu připravili velice zajímavou publikaci pod názvem 3x13 věřících osobností od Daniela Henicha. Jsou to životopisy věřících umělců, vědců a křesťanských filantropů. Každá kapitola je o životní dráze jednotlivé osobnosti a jejím poutu k našemu Bohu. Začnu Abrahamem Lincolnem, který po celý svůj život, to je i v prezidentském úřadu, žil v úzkém vztahu s Hospodinem. Abraham Lincoln (1809-1865) se narodil v rodině amerického drobného farmáře. Jako desetiletý chlapec ztratil matku, ale tu mu nahradila laskavá druhá matka. Jeho povolání byla - dřevorubec, listonoš, venkovský kupec. Jeho nejoblíbenější knihy v mládí byly - bible a Washingtonův životopis. Ačkoli byl samouk, byl přijat na práva a jako právník získal pověst čestného muže. Roku 1846 jej zvolili do federativního Kongresu a po 14 letech se stal šestnáctým americkým prezidentem. Brzy nato vypukla občanská válka, tehdy již vyhlásil prezident Lincoln zrušení otroctví. Zakotvení rovnosti všech občanů se nedožil, podlehl atentátu. Lincoln měl vždy jasný cíl a prohlašoval, že s dobrou vůlí pracujeme na zachování práv, která nám dal Bůh. Taky říkával: „Mou starostí a modlitbou je, abych byl i s národem na té straně, kde je Bůh.“ Poslední věta je velice aktuální. V Česku se bude brzy volit hlava státu. Kéž by Bůh dal naší zemi prezidenta, který se dokáže modlit za svůj národ.

Miluše Čičmanová

Osamělým

V životě nikdy nejsme sami,
život, tajemná setkávání,
je ruka ruce podaná,
je stránka slovy popsaná.

Jak včela, když se dotkne květů,
tak ústa vyslovují větu,
jíž dá se srdce otvírat,
chci, abys věděl, mám tě rád.

Kdo poznal to, pak každý den
chce učit se být přítelem
a kojit lidskou touhu, hlad,
po těch třech slovech, mám tě rád.

Někdy, bývá to v temných nocích,
zdá se však, že jsme bez pomoci,
zavrou se ve tmě krásné květy
a včela sama náhle letí.

Kam může člověk doletět,
když noc přikrývá celý svět,
když cítíme se tolik sami,
kdo slyší náš pláč, naše lkání?

Já znovu říkám, nejsme sami,
vždyť znám tajemná setkávání,
právě, když noc je nejtemnější,
přichází přítel nejvzácnější.

Na stránkách srdce chce nám psát,
tři krásná slova, mám tě rád
a v nich je pokoj, láska, klid,
ten přítel ví, jak šťastně žít.

Tak v noci čekám na něj tiše
a On na moje srdce píše
o tom, kam půjdem zítra spolu,
z těch našich výšin zase dolů.

Na zem – zas květy otvírat,
tři slova lásky lidem dát
a kdo je přijme, pozná s námi,
v životě nikdy nejsme sami.

Petr Hoff

Narozeniny ve sboru

Milé sestry a bratři, dovolte mi, abych vám všem popřála k vašim narozeninám, které jste buď již měli, nebo mít budete v následujícím čase, hodně zdraví a pohody ve všech směrech - rodinném, pracovním aj.

Kéž Bůh naplní srdce nás všech radostí a sejme z nás starosti.

Kéž je nám všem nablízku na našich životních cestách tak, aby nás mohla naplnit Jeho láska a tím náš život byl plný pokoje a štěstí!

září:

Marková Marcela
Loydová Eva
Loyda Radek
Marek Jiří
Růžičková Jitka (85)

Za křesťanskou službu našeho sboru Sedláčková Romana

říjen:

Vojáček Lukáš
Strádalová Jana (65)
Balová Darina
Chlápková Martina
Rosická Karolína
Hrabovský Miroslav
Ničmanová Jarmila
Sedláčková Marie (80)
Vybíralová Pavla
Šrajbrová Evženie
Vysloužilová Anna
Jeníčková Vlasta
Labaj Lubomír
Semera Jiří

listopad:

Nálepa Pavel
Tylečková Kristýna
Vybíral Stanislav
Chlápek Svatopluk
Marek Jiří
Rosický Radovan (45)
Čičmanová Michaela
Špalková Ludmila
Zmydlochová Věra

prosinec:

Marková Věra
Marková Marie
Kubica Tomáš (86)
Zmrzlíková Lýdie
Semerová Renata
Šimková Marie
Čepara Pavel

Křesťanské akce

2. 10. - **Harmonic Brass** - koncert hudebníků z Mnichova - **evangelický kostel v Krnově** v 19.00 hod., vstupné 150,- Kč

3. 10. - **RESCUED** - koncert skupiny z USA - **Jeseník** v 18:00 hod.

5. - 7. 10. - Sing with me How great is our God - Zpívejte se mnou - Jak úžasný je náš Bůh - **Olomouc** - **pěvecký workshop** pod vedením americké hudební skupiny **Rescued**, který bude **zakončen koncertem**.

12. - 14. 10. - **Setkání konfirmandů v Blahutovicích** viz. www.moravskoslezska-mladez.cz

19. - 21.10. - **konference Moravianu - Suchdol n/Odrou** viz. www.moravian.cz, Konference připomínající významné osob-nosti z řad misionářů Staré Jednoty bratrské

21.10. - **Mládežnické bohoslužby v Krnově** v 9.45 v ev. kostele odpoledne v 15.00 hod. **koncert Slávka Klecandra** (zpíval s Oborohem), vstupné 50,- Kč

9. - 11. 11. - **gospel workshop v Orlové s Davidem Danielem** z Londýna, více na: www.keep-smiling.cz

16. - 17.11 - **pobyt našich konfirmandů v Třemešné**

adventní koncerty v evangelickém kostele - neděle 2.12., 9.12., 16.12. a 23.12.

Pro děti

Zdravím všechny děti, které čtou tyto řádky! I vás, dospěláci, kteří máte duši čistou a lehkou jako děti a mezi něž se sami ještě počítáte. Mým nejoblíbenějším obdobím v roce je podzim. Možná je to tím, že jsem se v něm narodila. Je sice pravda, že do některých dnů je dobré mít nepromokavé boty a teplou bundu, ale pro mě všechny nedostatky převáží krásy podzimu. Sluníčko svítí pro potěšení, vy se můžete brouzdat spadaným listím, které tolik voní. Do toho se listí mnohde i pálí, a to pak cítíte z velké dálky. Ano, asi mám podzim ráda podle vůně. A i když bude za okny škaredě, poproste rodiče, ať vám zapálí voňavou svíčku nebo aroma lampu s vonným olejíčkem. No a při takové pohodě si můžete vyrobit nějakou pěknou věc z přírodnin. Přikládám jeden, už námi odzkoušený, návod na jeden výrobek.

Co všechno jde vytvořit z kaštanů

Z kaštanů, slupek od kaštanů a korkových zátek se dají vyrobit překrásné věci: řetízky, loďky, auta, zvířátka... Vaše nápady jistě neznají žádných hranic. Figurky na obrázcích vám mají pouze naznačit, jak na to jít!

Pozor: Při výrobě je důležitá pomoc dospělých - nejprve musíte kaštany, slupky a korkové zátky propíchnout silnou jehlou, jinak jimi šňůrky z kůže, nitě, párátko či špejle neprotáhnete. Propíchování jde ztěžka a může být i nebezpečné. I při řezání korkových zátek by vám měli třeba maminka nebo tatínek pomoci, obyčejný či modelářský nůž je velmi ostrý.

Náhrdelník z kaštanů

Potřebujeme: kožené řemínky, kaštany, dřevěné korálky, obyčejný nebo modelářský nůž a vhodnou podložku a silnou jehlu.

Výroba náhrdelníku je velice rychlá a určitě vás bude bavit. K náhrdelníku si můžete vyrobit dokonce i vhodný náramek. Jakmile

jsou všechny kaštany proděravělé, navlékejte je střídavě s korálky a korkovými kolečky na kožený řemínek. Konce náhrdelníku zajistěte uzlíkem.

Auta a loď z kaštanových slupek

Potřebujeme: kaštanové slupky, korkové zátky, párátko, papír, nůžky, obyčejný nebo modelářský nůž s vhodnou podložkou, příp. silnou jehlu.

Z kaštanových slupek vyrobíte velice snadno loďku, kočárek pro panenku nebo malé auto. Stačí vám jen vaše fantazie a uvedené pomůcky a materiály.

S přípravou by vám měli pomoci maminka nebo tatínek. Mohli by nařezat korkové zátky na kolečka a udělat do nich dírky na osy kočárku a aut.

Stožáry z párátek zapíchněte do slupek a napněte všechny papírové plachty. Skicu plachty najdete na předloze. A loďka může vyplout!

Na výrobu kočárku pro panenky potřebujete tři párátko a dvě kaštanové slupky. Slupky spojte dohromady jedním párátkem, zbývající párátko připevněte jako osy na korková kola.

Elen Hlavsová

Českobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modliteb. setkání - v různých církvích - dle domluvy
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele (mimo prázdniny)
Čtvrtek	dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	18.00 h.	modlitební setkání v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v nové klubovně Tensingu v areálu bývalé Karnoly na ul. Čsl. armády (mimo prázdniny)
Neděle	9.45 h.	bohoslužby

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 4. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina
3. neděle v měsíci	15.00 hod.	bohoslužby v krasovském evang. kostele

Biblické hodiny a v zimě i bohoslužby se konají u sestry Ničmanové v domě peč. služby.

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci	17.00 hod.	u Čeparových, Brantice č.p. 93
--------------------	------------	--------------------------------

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
--------------------	-----------	-----------------------------------

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová
technický redaktor - Petr Malík

Príspevky môžete predávať redakčnej rade, nechať je na faře, alebo, čo je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz